Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Scharling, Carl Henrik

Titel: BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1862-05-23)

Citation: Scharling, Carl Henrik: ”BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1862-05-23)”, i *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve*, NYT NORDISK FORLAG, s. 292. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002063487-000-shoot-L00206348700000078.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Rom. Fredag 23. Mai 1862.

Kjæreste Fader!

Jeg sidder her i det store Vaticanerbibliothek og skriver Dig til, benyttende en ledig halv Time. Rigtignok troede jeg forlængst at være færdig her, men Delitzsch' Utrættelighed har tilskikket mig et nyt Brev, der nødede mig til atter at gaae herop.

Ved min Hjemkomst fra Neapel (d. 15. Mai) fandt jeg to lange rare Breve fra Tante Emmy og Louise og en lille kjærlig Lykønskning fra Dig selv. Min inderligste Tak herfor til Dig og til dem som for al den Kjærlighed, hvormed I tænke paa mig.

Efter gjentagne Opfordringer (navnlig fra Søster Louise, der er ligesaa utrættelig som Prof. Delitzsch) sender jeg hermed tre Exemplarer af mit Photografi, hvoraf det ene bedes sendt over til Fru Trier *) med en venlig Hilsen fra mig. Jeg har rigtignok ikke ladet mig aftage i Legemsstørrelse (kun Skægget er aftaget i naturlig Størrelse), men Sagen er, at Bloch havde engang i Vinter i en ledig Time ridset mit Billede, hvilket Alle fandt saa træffende, at jeg besluttede at lade det fotografere. Dog er Udfaldet ikke blevet saa heldigt, som jeg havde ventet, og navnlig er Bloch meget misfornøiet dermed og vil, at jeg skal cassere det. Men da Photografen ligefuldt forlanger sine 7 Daler (jeg har nemlig omdelt 22 Eksemplarer hernede), saa har jeg virkelig ikke Raad dertil.

s. 293Og nu sidder jeg da atter i Rom. Her er bleven betydeligt roligere, thi Størsteparten er nu reist, kun en liden udvalgt Trop er bleven tilbage. Sommeren er nu brudt frem i al sin Fylde — i Middagstimerne ligger man ganske stille og rører sig ikke af Pletten — først ud paa Eftermiddagen, naar Skyggerne begynder at længes, vandrer man atter ud. Men de deilige Sommeraftener hjemme maae vi savne her. — K1. T½ gaaer Solen ned, og efter den Tid tør man ikke sidde ude, thi da paadrager man sig let en Feber. — Jeg er nu meget glad ved at see Rom prange i al sin Sommerherlighed — i visse Henseender tykkes den mig at have vundet i Storhed, det er, som havde den et stærkere Udtryk af drømmende Romantik. Man modtager her i Rom et Indtryk af alle Tings Storhed og alle Tings Lidenhed, som man vist ikke glemmer hele sit Liv igjennem.

Jeg har i disse Dage med stor Interesse taget fat paa et Værk af Gregorovius: Die Stadt Rom im Mittelalter, — hvor der behandles et Tidsrum af Roms Historie, som hidtil har været temmeligt forsømt. Ved Siden af denne studerer jeg en Kunsthistorie af Prof. Burchardt (af hvem jeg hørte Forelæsninger i Basel), et dygtigt og grundigt Værk. —

Jeg bliver her sagtens Pintsen over, thi til Pintsen skal her være en stor Fest i Anledning af, at et Par Helgener skulle kanoniseres. Peterskirken er bleven aldeles omskabt, en heel Række Søiler har reist sig, som giver Kirken et fremmed Udseende (jeg vil just ikke sige til det Bedre) — naturligviis ere de ikke af Marmor og Granit, men simpelthen s. 294af Træ, overklistret med broget Papir. Overhovedet er hele Kirken bleven næsten som indpakket i Papir og Fløielstæpper, hvorfor ogsaa vittige Hoveder sige, at nu vil Paven vist snart reise, for han har allerede pakket Peterskirken ind. —

I forrige Uge gik her iøvrigt stærke Rygter om, at de franske Tropper skulde drage bort, og Befrielsestimen omsider slaae — men nu synes Alt atter at være falden hen i den gamle Døs.

Strax efter Pinse agter jeg da at forlade Rom og reise til Florents, hvor jeg vil opholde mig 10–12 Dage, desværre ganske ene, thi jeg kan Ingen faae til Reisefælle. Sidst i Juni har jeg truffet Aftale med Richardt om at mødes med ham i Venedig, naar han kommer tilbage fra Palæstina, men om det lykkes os at gjennemføre denne Plan, det veed jeg ikke. Du saae vel det Brev fra ham, som stod i Fædrelandet? — — For omtrent 6 Uger siden havde Bloch og jeg sendt Brev over til ham til Jerusalem; nu kom der imidlertid Brev til Bloch fra ham, at der laae et ufrankeret Brev til ham, om Bloch ikke vilde besørge det sendt til Athen. Ved nøiere Eftersyn viste det sig at være Blochs og mit Brev, som Postdirectionen ikke havde afsendt, fordi det var ufrankeret, men derimod sendt Brev til Richardt, at her laae et ufrankeret Brev til ham. Det kalder man at gaae Per Gantes Gjenvei.

Hvad iøvrigt Bloch angaaer, da strømmer det jo ned med Ære og Berømmelse over ham, Aviserne kunne ikke blæse høit nok i Basunerne for ham, og Bloch befinder sig saa vel derved, som vel enhver s. 295anden Dødelig vilde gjøre under samme Omstændigheder. Med alt det gaaer han i mange Timer en haard Kamp igjennem og lider meget af Mismod og Mistillid til sig selv — Noget, der vel kun end mere vidner om, hvor dygtig en Natur der boer i ham. jeg har næppe endnu truffet Nogen med et saa ægte Kunstnergemyt, som han besidder.

Vil Du muligviis sende Dit næste Brev til Florent (Firenze) poste restante.

Din trofast hengivne Søn

Henrik.

Naar theologisk Embedsexamen kommer, da lad mig dog endelig erfare Noget om Ernst Trier og om Christopher Baagø, saa og om Examen i det Hele.